

[Bertel Haarder]

bedsmænd har i øvrigt fortalt ham præcis det samme, som kommunernes embedsmænd her siger, den ene gang efter den anden i perspektivplanerne, i den nye budgetredegørelse, men hvornår får vi en ledelse af dette ministerium og af denne regering, som gør noget ved det?

Nu hørte vi jo en forholdsvis fornuftig tale af socialdemokratiets ordfører for lidt siden, og vi har en forholdsvis fornuftig formand for finansudvalget. Når jeg siger »forholdsvis«, er det, fordi han selvfølgelig er socialdemokrat. Jeg vil gerne som medlem af finansudvalget sige, at han har min fulde tillid både som formand, og når det gælder hans oprigtige spærevilje, men jeg er bange for, at der i socialdemokratiet er en vis form for arbejdsdeling, som består i, at man putter nogle få medlemmer ind i den kasse, som hedder »økonomisk ansvarlighed«, og så render alle de andre rundt og gør det stik modsatte. Altså: man har nogle få til at varetage finanserne, og alle de andre ødelægger finanserne. Se, et sådant problem kræver jo, at man har en ledelse, som sikrer sammenhængen, og spørgsmålet er: har Danmark en sådan ledelse?

Palle Simonsen (KF):

Vi stemmer for finanslovsforslaget også i år. Vi er tilhængere af betydelige dele af den finanslov, og den ramme om samfundets virksomhed, som finansloven jo er, skal naturligvis også være til stede, når vi nu om 11 dage tager hul på et nyt år. Men det er åbenbart, at hvis finansloven skulle opfylde det konservative folkepartis ønsker, skulle den have et helt anderledes tilslut. Det har vi i øvrigt også klart dokumenteret gennem de ændringsforslag, som vi har stillet, men som et flertal her i folketinget desværre forkastede forleden.

Vi er ikke i tvivl om, at regeringen ret så hurtigt i det nye år vil få brug for besparelser ud over det beskedne beløb, som i dette øjeblik er indeholdt i finanslovsforslaget. Det var det, som vi under debatten forleden dag fastslog til 2 mia kr. for 1980.

Vi kan sige til regeringen, at vore forslag er stadig væk til rådighed, og vi er overbevist om, at selv om regeringen ikke havde sympati for dem forleden dag, så bliver det nødvendigt for den at gå ind i diskussion om

besparelser. For hvad er regeringens alternativ ellers? Ja, det er i virkeligheden nye skatter og afgifter, som vil være til skade for konkurrenceevnen og til skade for den enkeltes realløn.

Når vi siger det så skråsikkert, er det naturligvis, fordi den halve helhedsløsning, som folketinget skal tage stilling til i morgen, stort set vil bringe os i en situation, hvad angår beskæftigelse og betalingsbalance, som er lig den, vi ville have oplevet, hvis regeringen ikke var kommet med sine udspil.

Efter regeringens skøn i forbindelse med forelæggelse af det oprindelige udspil ville betalingsbalanceunderskuddet i 1980 blive formindsket med ½ mia kr., og beskæftigelsen ville blive forbedret med ca. 10.000. Når regeringen nu søger at fastslå i de seneste dokumenter, at den betydelig svagere indkomspolitik – for der er jo tale om en betydelig svagere indkomspolitik – ikke det første år vil have nogen nævneværdig indflydelse på de to hovedproblemer i dansk økonomi, og at der først i 1983 vil vise sig en forringelse – man anslår det på betalingsbalancen til en forringelse på 1,5 mia kr. og for beskæftigelsen på 15.000 – så må man nok sige, at så er regeringen mere end optimist.

De tal, som vi i dette øjeblik har fået, er i virkeligheden ikke i overensstemmelse med de tal, som det politisk-økonomiske udvalg fik for ca. 1 uge siden, hvor man gav nogle opskrifter på, hvad virkningerne var af, at lønnen f. eks. blev 1 eller 2 pct. højere end det, som regeringen spillede ud med. Men de tal fik vi jo også, førend regeringen måtte gå fra et skøn på 7 pct. i lønudviklingen til et skøn på 9–10 pct.

Det, der også giver grund til uro på nuværende tidspunkt, er naturligvis olieprisstigningerne. Regeringen har her bygget sit seneste økonomiske skøn på prisstigninger i 1980 på 14 pct. Pessimister siger, det bliver 30 pct. Hvorvidt det holder stik er vel svært at spørge om lige i dette øjeblik, men at det bliver mere end de 14 pct., ligger nok ganske klart; det har jeg også indtryk af at regeringen i virkeligheden forestiller sig.

Kursen mod afgrunden er derfor lige og ubrudt. Det er faktisk det, vi må fastslå i dette øjeblik. Den tidligere finansminister, hr. Heinesen, har utallige gange i den senere tid fastslået, at vort hovedproblem er for ringe en produktion, især af varer til eksport. Det